

[Finansministeren]

pelvis eventuelle ændringer i lovgivningen om folkepension og den indtægtsbestemte folkepension. For andre tings vedkommende vil det være sket via aktstykker i finansudvalget, og endelig vil det for den tredje tings vedkommende ske ved det forslag til tillægsbevillingslov, som senere bliver fremsat i folketinget.

Så skal jeg til hr. Glensgård sige, at jeg noterede mig, at fremskridtspartiet vil hjælpe regeringen, og det var en helt ny situation for mig, men det mere interessante var, at hr. Glensgård også gav udtryk for den opfattelse, at hvis et forslag var nedstemt, kunne det ikke fremsættes senere. Det er i hvert fald ikke det, vi i folketinget tidligere har set fra fremskridtspartiet, der jo har været mester i at fremsætte forslag, der indtil flere gange har været nedstemt i det samme folketing. Jeg noterer kun denne nye holdning, og så noterer jeg bekræftelsen af, at fremskridtspartiet i dag ikke kender den samlede konsekvens på indtægts- og udgiftssiden af de forslag, der er stillet, og situationen er jo nu engang den, at det er på torsdag, vi skal foretage den endelige vedtagelse af finansloven for 1980.

Til hr. Palle Simonsen skal jeg sige, at han kom nu lidt let, måske også lidt elegant, om ved mine bemærkninger om holdningen til besparelser. Jeg forstod på hr. Palle Simonsen, at kriteriet for, om det kunne kaldes besparelser, var, om det var med til at reducere personaleforbruget i den offentlige sektor, og så vidt jeg ved en hurtig gennemgang kan se, er det mere end halvdelen af det konservative folkepartis ændringsforslag til finansloven, som ikke vil berøre antallet af ansatte i den offentlige sektor.

Til hr. Bertel Haarder skal jeg også gøre nogle ganske få bemærkninger. Det tilsagn, vi har givet folketinget om tidsrammen for en udmøntning af budgetreguleringskontoen, er, at en sådan specifikation ville foreligge inden den endelige vedtagelse af finansloven, og jeg tror, vi forelagde den for finansudvalget allerede den 27. november 1979.

Jeg skal derudover sige til hr. Bertel Haarder, at jeg et godt stykke vej er enig i betragtningerne om lineære besparelser, og det er da også det, der er baggrunden for, at regeringen har bestræbt sig på at finde konkrete områder, hvor besparelserne skal udmøntes. Jeg tror også, det skal være vores bestræ-

belse fremover, uden at jeg dermed vil udelukke, at vi på et eller andet tidspunkt også kommer til at operere med lineære besparelser.

Jeg vil desuden sige til hr. Bertel Haarder, at hvis man skal finde professorer, der har udtalt sig om bestemte områder, og tage dem til indtægt, kunne jeg jo også vælge at tage Thorkil Kristensen, som hr. Bertel Haarder jo kender godt, og som er enig med socialdemokratiet i det synspunkt, at vi bør gennemføre en indtægtsregulering af folkepensionen. Jeg tror, det ville være nyttigt for venstre virkelig at overveje deres holdning til dette spørgsmål, når vi i det kommende år skal finde mulighed for udvidelse af sparerammerne. Jeg kan bekræfte over for hr. Bertel Haarder, at vi på samme måde, som det er sædvane, vil udsende budgetteringsrammer til de enkelte ministerier forud for udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 1981.

Det finanslovsforslag, vi har til behandling i disse dage, er jo et finanslovsforslag, hvis hovedelementer er kommet i kraft af de budgetteringsrammer, som i foråret 1979 blev udsendt af den daværende regering, og det var jo en regering, som hr. Bertel Haarder var bekendt med væsentlige dele af.

Jeg skal kun sige, at vi vil anvende den samme fremgangsmåde. Vi vil, som jeg har givet udtryk for tidligere, bestræbe os på, at udgiftsstigningerne i den offentlige sektor, både i den statslige sektor og i den kommunale sektor, bliver mindst mulige. Det har vi brug for, og dette arbejde har vi sat i gang såvel for den statslige som for den kommunale sektor.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Det er ganske rigtigt, at Thorkil Kristensen mener, at vi aldrig skulle have haft fuld folkepension til alle, men han har klart givet udtryk for, at da den nu er indført og folk har betalt ind til den, er det stærkt betænkeligt at snuppe den lige for næsen af mennesker, som måske har gået og glædet sig til den i lang tid. Der er forskel på at sige, at vi aldrig skulle have haft den, og at vi nu tager den i en fart. Men jeg vil da sige, at hvis finansministeren vil lytte til råd af økonomer som Thorkil Kristensen, Jørgen Dich, Anders Ølgaard, Bent Rold Andersen og andre øko-